

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713209470
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Auxt
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6713209470.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Auxta a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: X. V., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX B., B. 3, zastúpený splnomocneným JUDr. Q. S., bytom XXX XX O., Y. XX, proti žalovaným: 1/ X. V., nar. XX. W. XXXX, bytom XXX XX P., K. Q. XXXX/X, 2/ Q. V., nar. X. K. XXXX, bytom XXX XX P., J. G. I. XXX/X, 3/ A. V., rod. B., nar. XX. U. XXXX, bytom XXX XX P., J. G. I. XXX/X, všetci zastúpení splnomocnenou advokátkou JUDr. Vierou Žembovou, so sídlom Advokátska kancelária 977 01 Brezno, Československej armády 5, o neplatnosť darovacej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/61/2013-232 zo dňa 7. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/61/2013-232 zo dňa 07. mája 2019 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej súd prvej inštancie alebo okresný súd) výrokom I. rozsudku určil, že darovacia zmluva č. V 433/2010-626/2010 zo dňa 26. mája 2010 (ďalej len darovacia zmluva), uzatvorená medzi dárkyňou A. V., rod. B., nar. XX. U. XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom P., J. G. I. XXX/X (ďalej dárkyňa alebo žalovaná 3/) a obdarovanými X. V., nar. XX. W. XXXX, bytom P., K. Q. XXXX/X a Q. V., nar. XX. K. XXXX, bytom P., J. G. I. XXX/X predmetom ktorej bolo darovanie bytu číslo XX na 8. poschodí, vchod číslo 2 v obytnom dome súpisné číslo XXX na parcele C KN XXXX v k.ú. P., zapísaný na LV číslo XXXX a pozostávajúci z troch obytných miestností s príslušenstvom a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach 8280/594695 (ďalej darovaný byt alebo byt) je voči žalobcovi neplatná. Výrokom II. určil, že žalovaná 3 je výlučnou vlastníčkou darovaného bytu. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku okresný súd konštatoval skutkový a právny základ nároku žalobcu, ktorý sa určovacou žalobou domáhal určenia, že darovacia zmluva uzatvorená medzi dárkyňou a obdarovanými je voči žalobcovi neplatná a domáhal sa určenia, že žalovaná 3/ je výlučnou vlastníčkou darovaného bytu. Ďalej uviedol že v rozsudku okresného súdu sp. zn. 14C/144/2003 zo dňa 02. júla 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len odvolací súd) sp. zn. 16Co/343/2009 zo dňa 25. marca 2010, právoplatným dňa 29. apríla 2010 a vykonateľným dňa 03. mája 2010, bola žalovaná 3/ v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej BSM) zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 7.800,57 eur v dvoch splátkach a to prvú splátku v sume 3.900,28 eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a druhú v sume 3.900,29 eur do 300 dní od právoplatnosti rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok. Žalovaná 3/ však neuhradila uvedenú pohľadávku a preto, podal exekučný návrh a od júla 2010 prebieha bezúspešne exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 124/2010 na Exekútorskom úrade JUDr. Juraja Kašinského v Banskej Bystrici. Žalovaná 3/ po oboznámení sa s rozsudkom krajského súdu o vyporiadanie BSM účelovo darovacou

zmluvou darovala byť žalovaným 1/ a 2/. Návrh na vklad bol na Okresný úrad Detva, odbor katastrálny, doručený a zaregistrovaný dňa 02. júna 2010 a vklad vlastníckeho práva bol v rámci urychleného katastrálneho konania povolený dňa 07. júna 2010. Preto sa domáhal určenia, že darovacia zmluva je neplatná podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej OZ), keďže podľa jeho názoru išlo zjavne o právny úkon v rozpore s dobrými mravmi.

1.2. Procesná obrana žalovaných 1/, 2/ a 3/ spočívala predovšetkým na tvrdení, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy a určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

1.3. Okresný súd právne posúdil uplatnený nárok žalobcu podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších (ďalej CSP). V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol:

1.4. „Sporné v konaní bolo, či vo veci je naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy. V konaní o neúčinnosť darovacej zmluvy bolo preukázané, že k darovaniu došlo špekulatívne zo strany všetkých troch žalovaných v tomto konaní, za účelom poškodiť žalobcu a neumožniť mu vyrovnanie zo strany žalovanej v III. rade. Keďže žalovaná v III. rade tvrdí, že nemá žiaden majetok, jediná možnosť je dosiahnuť zmenu vlastníka opätovne na ňu bytu, aby sa dostal tento byt do exekučného konania ako jej majetok a aby mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu, ktorá 10 rokov nie je uspokojená. Žalobca má preukázaný právny záujem na určovacej žalobe z tých dôvodov. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Cdo 155/2007 vyplýva, že žalovaní nemôžu byť exekuční vlastníci, rozsudok NS, ktorý potvrdil rozsudok krajského súdu, že pokiaľ dôjde k prevodu nehnuteľností v rozpore s dobrými mravmi tak skutočnosť, že existuje súdne rozhodnutie o neúčinnosti zmluvy o prevode nebráni konaniu o neplatnosť o prevode nehnuteľností, lebo len takéto môže byť pre kataster a ďalšie konanie právne relevantné. Z ďalšieho rozhodnutia vyplýva, že účastníkmi exekučného konania nemôžu byť ďalší vlastníci nehnuteľností tak ako v tomto prípade sa jedná o žalovaných v I/, II/, ale môže byť len ten vlastník nehnuteľností, ktorý ju nezákonne a neplatne previedol a preto je potrebné rozhodovať o neplatnosti prevodu. Z rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ nedôjde v určovacom konaní k rozhodnutiu súdu o práve žalobcu, nemôže dôjsť k zmene v katastri nehnuteľností. To znamená, že v tomto prípade žalobca, kým nedosiahne neplatnosť darovacej zmluvy a kým sa vlastníčka na LV nedostane žalovaná III/, nemôže byť predmetný byt exekúovaný, hoci krajský súd jednoznačne konštatoval v konaní o neúčinnosť darovacej zmluvy, že k právnomu úkonu došlo špekulačne a s vedomím a s úmyslom poškodiť žalobcu, aby z titulu exekúovania bytu nemohol dosiahnuť vyrovnanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z výzvy žalovanej III/ z 12.03.2015 na Exekútorový úrad Banská Bystrica JUDr. Juraj Kašinský na vyplatenie pohľadávky 10.729,73 Eur vyplýva z odpovede žalovaného I/ exekútorovi, že v prípade ak súd návrhu na obnovu konania vyhovie žalovanému, že mu vyplatí uvedenú sumu. Pod tým sa nachádza výzva exekútora z 12.03.2015. Súd pri hodnotení naliehavého právneho záujmu prihliadol na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Cdo/155/2007. Rozhodnuté bolo tak, že darovacia zmluva bola právne neúčinná podľa § 42 Občianskeho zákonníka keďže ide o odporovateľný právny úkon. Právnym dôsledkom rozhodnutia o odporovacej žalobe je na postavení účastníkov exekučného konania pasívne legitimovaným v exekučnom konaní je povinný a nie osoba, ktorá na základe právneho úkonu, ktorý bol rozhodnutím súdu vyhlásený za neúčinný nadobudla od dlžníka exekúciou postihnutý majetok. Rozhodnutím odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného. Vyplýva to z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Mcdo/15/2010. Odôvodnením naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti darovacej zmluvy s prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, výpis z katastra nehnuteľností slúži na preukázanie vlastníckeho práva, na jeho právne účinky, je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by právo mohlo byť aj ohrozené. Súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch v katastri nehnuteľností. Vyplýva to z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/163/2005. Ak bolo právoplatným súdnym rozhodnutím určené, že právny úkon medzi dlžníkom a žalovanou III/ je právne neúčinný, a teda pomer medzi účastníkmi, ktoré nadobudla majetok od dlžníka na základe odporovateľného právneho úkonu sa na tento právny úkon hľadí akoby k právnomu úkonu nedošlo, potom v exekučnom konaní je sťažovateľka, ktorá na základe právneho úkonu súdom právoplatne vyhláseného za neúčinný na základe darovacej zmluvy nadobudli nehnuteľnosť jej synovia. Súd má za to, že z uvedených dôvodov žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Tým pádom, že súd určil, že zmluva je neplatná, určil, že A. V. je výlučnou vlastníčkou bytu číslo XX

na 8. poschodí, vchod číslo 2, v obytnom dome so súpisným číslom XXX na parcele C KN XXXX v k.ú. P., zapísaných na LV XXXX. Súd nezohľadnil dôvody na odročenie pojednávania, považoval ich za účelové.“

1.5. O trovách prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/, 3/ v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní 1/, 2/ a 3/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces garantovaný nielen ustanoveniami CSP, ale aj zák. č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len ústava).

2.1. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ predovšetkým namietali skutočnosť, že predvolanie na pojednávanie, určené na deň 7. mája 2019, nebolo doručované právnej zástupkyňi žalovaných 1/, 2/ a 3/ (odvolací súd poznamenáva, že v odvolaní žalovaní nesprávne uviedli žalobcov). Žalovaní žiadali pojednávanie odročiť, z osobných a zdravotných dôvodov. Okresný súd aj napriek tomu vo veci konal, pojednával a i meritórne rozhodol a to i napriek tomu, že žaloba bola podaná za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov platný do 30. júna 2016 (ďalej OSP) a konal a rozhodoval tak, že predvolal len účastníkov bez náležitého poučenia o zmene procesných pravidiel podľa CSP platný od 1. júla 2016.

2.2. Ďalším dôvodom odvolania bolo nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a namietali, že súd žalobe žalobcu vyhovel a to aj napriek tomu, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 16C/130/2012 zo dňa 10. júla 2012, v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 13Co/655/2013 okresný súd určil, že pokiaľ žalovaná 3/ previedla darovacou zmluvou zo dňa 26. mája 2010 darovaný byt na žalovaných 1/ a 2/, je voči žalobcovi darovacia zmluva právne neúčinná podľa § 42a OZ. Ak však už bol vydaný rozsudok, ktorý určil, že takýto právny úkon urobený medzi žalovanou v 3. rade a žalovanými v 1. a 2. rade je voči žalobcovi právne neúčinný, nebol tu dôvod na podanie osobitnej žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (darovanému bytu). Pokiaľ teda bol dlžníkov majetok o túto nehnuteľnosť ukrátený, nič nebránilo vykonať exekúciu predajom bytu, aj napriek tomu, že byt je zapísaný ako vlastníctvo žalovaných v 1. a 2. rade u oboch v rovnakom podiele po 1/2 a poukázali na znenie § 42b ods. 4 OZ. Vzhľadom na uvedené potom na podanie osobitnej určovacej žaloby v tomto konaní neexistoval naliehavý právny záujem a to ani v zmysle vtedy platného § 80 písm. c/ OSP a tento nebol preukázaný ani podľa súčasne platného § 137 písm. c/ CSP, pretože už bol vydaný právoplatný rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu. Okresný súd tak pri skúmaní naliehavého právneho záujmu v predmetnej veci nepostupoval správne. Pokiaľ existuje rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu, postavenie žalobcu v žiadnom prípade nebolo neisté a je taktiež nepodstatné, na koho je vedené vlastníctvo k danej nehnuteľnosti. Zápis v katastri nehnuteľností má len evidenčný charakter, avšak žalobca už v čase podávania žaloby disponoval právoplatným rozhodnutím súdu, ktoré ho oprávňovalo na základe neho ďalej konať v exekučnom konaní.

2.3. Vzhľadom na pochybenie okresného súdu navrhujú, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie vo veci.

3. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaných v 1., 2. a 3. rade prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý v čase udelenia plnej moci vykonával činnosť advokáta (odvolací súd poznamenáva, že z evidencie Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že v čase odvolacieho konania má zástupca žalobcu pozastavený výkon advokácie, avšak udelené plnomocenstvo na zastupovanie naďalej trvá s poukazom na § 89 ods. 1, § 92 ods. 1 CSP, v spojení s § 31 a § 33b OZ, keďže plná moc na zastupovanie bola udelená na celé konanie a žalobcom, ako splnomocniteľom, doposiaľ odvolaná nebola, ani vypovedaná splnomocnencom). Poukázal na to, že žalovaní už deväť rokov využívaním a až zneužívaním zákona bránia a maria výkon práva žalobcu na súdom priznané vyrovnanie BSM. Pritom žalovaná 3/ ešte pred siedmimi rokmi marila konanie vo veci vyporiadania BSM, pretože bytu sa žalobca vzdal dobrovoľne kvôli deťom a náhradný byt mu žalovaná 3/ nikdy nezabezpečila. Aj kvôli tomu bol nútený podať exekučný návrh na vymoženie svojho práva. Poukázal aj na to, že žalovaná 3/ buď sama, prípadne spolu so žalovanými 1/ a 2/, vyvoláva viacero súdnych sporov v spojitosti s bytom, pričom vo všetkých súdnych

konaniach (ohľadom vyporiadania BSM, o obnovu konania, o odklady exekúcie, o neúčinnosť prevodu bytu, pri podnetoch a dovolaniach, ako aj sťažnostiach na Ústavný súd Slovenskej republiky) bola neúspešná a naďalej marí výkon práva žalobcu v exekučnom konaní.

3.1. K samotnému odvolaniu žalovaných uviedol, že predvolanie na pojednávanie, právne zastúpený, obdržal a pojednávania konaného dňa 7. mája 2019 sa zúčastnil. Formu a obsah predvolania súdu pre žalovaných v 1., 2. a 3. rade nepozná, ale predvolanie, ktoré mu bolo doručené má zákonný obsah s dostatočným časovým predstihom. Dôvody žalovaných na odročenie pojednávania neboli ani vážne, ani postačujúce a ani riadne preukázané, šlo zjavne o účelové konanie so zámerom oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Podľa jeho názoru okresný súd skutkový stav zistil úplne a dostatočne, riadne preukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe o neplatnosť darovacej zmluvy, najmä poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. zn. 2Cdo/155/2007, sp. zn. 1MCdo 7/2004, sp. zn. 2Cdo 163/2005 a najmä na uznesenie sp. zn. 3 MCdo 15/2010. Nakoľko neúčinnosť právneho úkonu (darovania) smeruje vo vzťahu k majetku a nie voči osobe - novému vlastníkovi, nedochádza k zmene subjektu povinného a žalovaní v 1. a 2. rade nie sú účastníkmi exekučného konania. Postavenie žalobcu preto bolo neisté okrem iného aj preto, že žalovaná 3/ neustále spôsobovala prieťahy v exekučnom konaní. Navyše na exekučnom súde sa stratil exekučný spis a údaje sa nenašiel a nebol rekonštruovaný do vydania rozsudku o neplatnosť darovacej zmluvy. Aj z týchto dôvodov bolo postavenie žalobcu, ako oprávneného, neisté, čoho dôkazom je aj zbavenie sa všetkého majetku žalovanou 3/ a deväť rokov trvajúce exekučné konanie bez dosiahnutia výkonu práva žalobcu. O naliehavosti právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení poukázal na závery obsiahnuté v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 155/2007. Z uvedených dôvodov potom považuje napadnutý rozsudok okresného súdu za vecne správny a konanie súdu za zákonné. Žalovaní svoje tvrdenia nepreukázali žiadnymi dôkazmi a neuniesli dôkazné bremeno a na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vo všetkých výrokoch.

4. Na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu reagovali žalovaní v 1., 2. a 3. rade a uvádzajú, že zotrávajú v celom rozsahu na dôvodoch odvolania. Okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušovaniu práva na spravodlivý proces tak, ako to už uviedli v odvolaní proti napadnutému rozsudku. Naďalej tvrdia, že na podanie takejto žaloby neexistoval naliehavý právny záujem vzhľadom na skutočnosť, že bolo právoplatne rozsudkom rozhodnuté o neúčinnosti darovacej zmluvy voči žalobcovi podľa § 42a OZ.

4.1. K ostatným skutočnostiam uvádzaným žalobcom vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných žalovaná 3/ poznamenala, že po rozvode manželstva sa sama starala o tri maloleté deti, ktoré otec nenavštevoval, nezaujímal sa o ne a platil takmer minimálne výživné, ktorého zvýšenia sa matka musela domáhať. V závere vyjadrenia poznamenala žalovaná 3/, že predmetnou darovacou zmluvou previedla byt na žalovaných 1/ a 2/, teda deťom pochádzajúcim z ich rozvedeného manželstva a napriek tomu, že byt je vlastníctvom ich spoločných detí a svoju pohľadávku hodlá v rámci exekučného konania uspokojiť predajom tohto bytu. Žalovaní preto zotrávajú na všetkých odvolacích dôvodoch a navrhujú rozhodnúť v zmysle odvolacieho petitu.

5. V dôsledku odvolania odvolací súd podľa § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu pre zistené závažné procesné pochybenie v postupe súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Je nutné hneď v úvode konštatovať, že hoci žalovaní 1/, 2/ a 3/ naďalej zotrávajú na nedôvodnosti podanej žaloby a poukazujú na jej neprípustnosť z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení (keďže žalobca sa samostatnými žalobnými petitií domáhal určenia neplatnosti darovacej zmluvy, ako aj určenia vlastníckeho práva žalovanej 3/ k darovanému bytu), avšak prioritne tvorili odvolací rámec odvolacie dôvody poukazujúce predovšetkým na závažné porušenie procesných práv žalovaných v 1., 2. a 3. rade nesprávnym procesným postupom okresného súdu, v dôsledku ktorého znemožnil strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

7. V ustanovení § 389 ods. 1 CSP sú citované vady, pre ktoré je možné, respektíve nutné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V zásade ide o vady, ktoré sú porušením základného práva strán sporu na spravodlivé súdne konanie zaručené ústavou, za porušenie ktorého je treba považovať nesprávny postup súdu s následkom znemožnenia niektorej zo strán sporu zákonným spôsobom konať pred súdom, zúčastňovať sa súdneho procesu, uskutočňovať jemu náležiacie procesné práva, respektíve využívať prostriedky procesnej obrany či procesného útoku. Pokiaľ sa v konaní vyskytne takáto vada spočívajúca v nesplnení procesných podmienok pre to, aby bolo umožnené (v zmysle vytvorenia procesného priestoru) strane zúčastňovať sa konania pred súdom, vždy ide o zásadný a závažný nedostatok, pretože sa tým stranám sporu odníma možnosť riadne konať pred súdom. Takouto vadou je postihnutý nielen odvolaním napadnutý rozsudok, ale aj proces predchádzajúci vydaniu meritórneho rozhodnutia okresného súdu.

8. Odvolací súd sa tak pred vecným prieskumom správnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zaoberal predovšetkým týmto závažným argumentom odvolateľov a dôsledným oboznámením sa s obsahom spisu je nutné konštatovať, že tieto odvolacie argumenty sú relevantné a dôvodné.

9. Odvolatelia namietali, že napriek skutočnosti, že sú v konaní právne zastúpení splnomocnenou advokátkou JUDr. Vierou Žembovou, so sídlom advokátskej kancelárie v Brezne, ČSA č. 5, okresný súd predvolanie na pojednávanie určené na deň 7. mája 2019 nedoručoval ich právnej zástupkyňi.

10. Podľa § 89 ods. 1 veta prvá CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

11. Podľa § 92 ods. 1 CSP, zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

12. Podľa § 92 ods. 3 CSP, odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

13. Podľa § 110 ods. 1 CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

14. Odvolací súd z obsahu predloženého spisu zistil, že okresný súd meritórne o podanej žalobe rozhodol na pojednávaní konanom dňa 7. mája 2019. Zo zápisnice o pojednávaní je zrejmé, že predmetného pojednávania sa zúčastnili osobne žalobca a splnomocnený zástupca žalobcu, žalovaní v 1., 2. a 3. rade sa pojednávania nezúčastnili. V zápisnici je konštatované, že doručenie predvolania je riadne a včas vykázané. Ďalej z obsahu zápisnice vyplýva, že súd prvej inštancie na začiatku pojednávania sa vysporiadal s neúčastou žalovaných v 1., 2. a 3. rade a konštatoval, že žalovaná 3/ dňa 6. mája 2019 doručila do súdneho spisu ospravedlnenie z účasti na pojednávaní a uviedla, že advokátke nebolo doručené predvolanie. Z písomnosti obsiahnutej na č.l. 223 spisu vyplýva, že žalovaná 3/ ešte pred konaním predmetného pojednávania upovedomila písomne okresný súd o tom, že jej právna zástupkyňa (a súčasne splnomocnená právna zástupkyňa všetkých žalovaných) nebola upovedomená o termíne konania pojednávania a predvolanie na pojednávanie jej nebolo doručené. Napriek tomu okresný súd nevenoval tejto písomnosti pozornosť a žiadnym spôsobom procesne na takúto písomnú upozornenie strany sporu nereagoval.

15. Pokiaľ okresný súd v zápisnici na č.l. I Pv 227 uviedol, že: „Súd konštatuje, že v tomto spise plná moc pre JUDr. Vieru Žembovú nie je“, odvolací súd konštatuje že tento obsah zápisnice je v rozpore s obsahom spisu (viď. č. I. 163), kde je riadne zažurnalizované plnomocnenstvo zo dňa 6. februára 2015 udelené všetkými tromi žalovanými pre „...JUDr. Vieru Žembovú, advokátku so sídlom v Brezne, Československej armády 5, zapísanú v zozname advokátov SAK pod číslom 0612 na zastupovanie žalovaných v právnej veci žalobcu X. V., nar. XX. X. XXXX v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen o neplatnosť darovacej zmluvy - č.k. 9C/61/2013. Plnomocnenstvo bolo udelené na vykonanie všetkých právnych úkonov potrebných pre úplné vybavenie veci.“ Toto plnomocnenstvo je prijaté uvedenou advokátkou a taktiež ňou podpísané a opatrené pečiatkou advokátskej kancelárie .

Keďže nie je obsahom spisu odvolanie udelenej plnej moci žalovanými advokátkou JUDr. Viere Žembovej, ani vypovedanie plnej moci advokátkou, je potom konštatovanie súdu prvej inštancie v zápisnici z pojednávania o tom, že sa v spise plná moc udelená pre advokátku nenachádza, zavádzajúce a celkom zjavne nesprávne. Z predmetného splnomocnenia je bez pochyb zrejmé, že toto plnomocnenstvo bolo udelené pre dané súdne konanie identifikované konkrétnou spisovou značkou konania a bolo udelené na zastupovanie žalovaných v celom rozsahu pre celé konanie pre konkrétnu advokátku v tomto spore. Pokiaľ však okresný súd nekonal so splnomocnenou právnou zástupkyňou strany sporu, takáto nesprávnosť mala zásadný vplyv na zachovanie procesných práv strany sporu, konkrétne žalovaných. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že po doručení plnej moci pre advokátku JUDr. Vieru Žembovú do spisu súd prvej inštancie na pojednávaní, konanom dňa 13. februára 2015, riadne so splnomocnenou právnou zástupkyňou žalovaných konal, táto sa predmetného pojednávania osobne aj zúčastnila a zastupovala žalovaných 1/, 2/ a 3/. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie procesne akceptoval predmetné plnomocnenstvo a z ničoho nevyplýva, že by mal voči jeho obsahu výhrady. (viď č.l. 166). Zo spisu ďalej ale vyplýva, že v nasledujúcom procesnom postupe už okresný súd nebol dôsledný a z neznámych dôvodov opomenul ďalej konať so splnomocnenou právnou zástupkyňou žalovaných a uznesenie o prerušení konania zo dňa 20. apríla 2016 (viď č.l. 189) už nielenže v záhlaví neoznačil splnomocnenú advokátku žalovaných, no toto uznesenie ani jej nebolo doručované.

16. Z hľadiska skúmania dôvodnosti podaného odvolania a relevantnosti a závažnosti odvolacích argumentov je zásadné zistenie pravdivosti tvrdenia odvolateľov, že predvolanie na pojednávanie konané dňa 7. mája 2019 bolo skutočne doručované výlučne len žalovaným 1/, 2/ a 3/, nie však ich splnomocnenej právnej zástupkyňi (viď č.l. 218- 222). Na túto skutočnosť písomne upozornila žalovaná 3/ súd prvej inštancie (viď č.l. 223). Je tak nutné skonštatovať, že odhliadnuc od akýkoľvek prípadných iných odvolacích dôvodov už len z tohto dôvodu je nevyhnutné odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie, pretože je celkom zjavné, že nesprávnym procesným postupom (nedoručenie predvolania na pojednávanie splnomocnenej právnej zástupkyňi strany sporu), znemožnil strane (žalovaným) riadne a kvalifikovane konať pred súdom a tým došlo k závažnému porušeniu procesných práv strany sporu a k zásahu do ústavou zaručeného základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ide o taký nedostatok a vadu konania pred súdom prvej inštancie, ktorý je spôsobilý porušiť zásady spravodlivého procesu do takej miery, že takýmto postupom dochádza k porušeniu základného práva žalovaných. Na podporu svojich tvrdení odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 25/2001, „Ak súd neumožní účastníkovi konania prípravu na pojednávanie, odníme mu možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) OSP.“ Taktiež v rozhodnutí R 4/2012 najvyšší súd konštatoval: „Ak má účastník konania zástupcu s plnomocnenstvom pre celé konanie, je súd povinný doručovať písomnosť tomuto zástupcovi. Nesprávny postup pri doručovaní má za následok jeho neúčinnosť, a to aj v prípade, že súd doručí rozhodnutie účastníkovi konania. Pri takomto procesnom pochybení sú splnené dôvody dovolania podľa § 237 písm. f) OSP, t. j. že účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.“ Odvolací súd tak s poukazom aj na uvedené dôvody a závery vyplývajúce z rozhodnutia najvyššieho súdu potom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v celom rozsahu a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tak, aby boli dôsledne rešpektované a zachované procesné práva všetkých strán sporu.

17. Z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal meritórnemu vyhláseniu rozsudku, sa už odvolací súd nemal dôvod zaoberať vecnou správnosťou odvolaním napadnutého rozsudku v nadväznosti na dôvody odvolania, napriek tomu však považuje aj v tomto štádiu konania za potrebné reagovať na obsah odvolania a odvolacie argumenty žalovaných, ktorí namietali nesprávne právne posúdenie naliehavosti právneho záujmu žalobcu a trvajú na tom, že v danom spore neexistuje naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení a to tak neplatnosti darovacej zmluvy, ako aj určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - darovanému bytu žalovanej 3/.

18. Žaloba obsahujúca dva samostatné petity, bola podaná dňa 24. mája 2013, teda je zrejmé, že ešte v čase platnosti a účinnosti procesného postupu súdu podľa ustanovení OSP. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ v rámci odvolacej argumentácie namietajú, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle žalobných petítov nebol daný ani v čase účinnosti § 80 písm. c/ OSP (ktorý bol platný a účinný do 30. júna 2016) a nie je daný ani podľa súčasne platného § 137 písm. c/ CSP.

19. Vychádzajúc z intertemporálneho ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

21. Z citovaných prechodných ustanovení CSP vyplýva zásada tzv. okamžitej aplikability novej procesnej úpravy a to aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jej účinnosti (pokiaľ nie je výslovne ustanovené inak), pričom § 470 ods. 2 CSP zakotvuje, že len právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (avšak to neznamená, že zostáva zachovaná aj právna úprava predošlej procesnej normy) a taktiež zostáva zachovaná aj vecná, miestna, kauzálna a funkčná príslušnosť súdu podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 v začatých konaniach (§ 470 ods. 4 CSP). Zo žiadneho prechodného ustanovenia CSP tak nemožno vyvodiť, že súd prvej inštancie, rozhodujúci už v čase účinnosti novej procesnej úpravy, mal ešte právne posudzovať určitú právne významnú a zásadnú otázku podľa kritérií predošlej (už neúčinnnej) procesnej úpravy a tak odvolací súd poznamenáva, že ani právne posudzovať otázku danosti naliehavého právneho záujmu podľa ustanovenia § 80 písm. c) OSP by nebolo správne. Odvolací súd tak konštatuje, že súd prvej inštancie, dôsledne rešpektujúc už novú procesnú úpravu, správne posudzoval otázku naliehavosti právneho záujmu pri určovacích žalobách podľa ustanovenia § 137 CSP, hoci už s jeho záverom o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení s ohľadom na predmet sporu a navrhované petity žaloby, sa nemôže stotožniť.

22. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. V § 137 CSP zákonodarca zakotvil úplne novú koncepciu, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba (§ 137 písm. c/) a žaloba o určení inej právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/). Odvolací súd poukazuje na zrejmy úmysel zákonodarcu vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu určovacej žaloby. Sledovaným účelom takejto právnej úpravy nesporne bolo zamedziť žalobám, pri ktorých konečný výsledok nie je spôsobilý odstrániť spornosť či problém v určitom vzťahu, prípadne právnu neistotu žalobcu, kedy ide len o akési akademické spory, prípadne nič neriešiaci tzv. „spor pre spor“. Pokiaľ žalobca žalobný petit formuloval o určenie neplatnosti darovacej zmluvy (navyše len vo vzťahu k svojej osobe - teda celkom zjavne by tak nemohlo ísť o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, napriek tomu, že sa domáhal určenia neplatnosti s poukazom na § 39 OZ) a domáhal sa určenia vlastníckeho práva žalovanej 3/, je zrejmé, že v danom prípade bolo žalobou vymedzené určenie, či tu právo je alebo nie je a išlo o určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP, pričom pre prípustnosť takejto žaloby sa vyžaduje nevyhnutne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Z uvedeného zákonného ustanovenia tak vyvstáva nevyhnutná potreba skúmania naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti darovacej zmluvy a určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

25. Zásadné v danej veci je, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 3/ a žalovanými 1/ a 2/ až po tom, ako okresný súd rozsudkom pod sp. zn. 16C/130/2012 zo dňa 10. júla 2013 (teda v inom konaní) určil, že darovacia zmluva k darovanému bytu je voči žalobcovi právne neúčinná, ktorý rozsudok krajský súd rozsudkom sp. zn. 13Co/655/2013 zo dňa 24. septembra 2013 potvrdil, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. októbra 2013. Bolo tak v čase pred podaním žaloby (t.j. 24. mája 2013) právoplatne určené, že darovacia zmluva je voči žalobcovi právne neúčinná. Právna neúčinnosť darovacej zmluvy vplynula z ustanovenia § 42a ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa veriteľ môže domáhať odporovateľnosti dlžníkovho právneho úkonu, ak tento ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. To, že bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní za účasti tých istých strán sporu o tom istom predmete (darovacej zmluvy) má potom zásadný význam z

hľadiska posúdenia a konštatovania o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti darovacej zmluvy v tomto konaní.

26. Podľa § 42a ods. 1 OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkovne právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

27. Podľa § 42b ods. 4 OZ, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

28. S poukazom na citovanú úpravu právnych dôsledkov odporovacej žaloby je zrejmé, že po úspešnom odporovaní určitého právneho úkonu odporovacou žalobou sú zachované právne následky z odporovateľného právneho úkonu vo vzťahu k tomu, kto s dlžníkom tento právny úkon urobil, teda žalovaní 1/ a 2/, ako obdarovaní a tí, ktorí mali úžitok z odporovateľného právneho úkonu, naďalej zostávajú vlastníkmí vecí, ktorá bola predmetom odporovateľného právneho úkonu. Zásadný právny dôsledok úspešnej odporovacej žaloby je, že žalobca (ako veriteľ) môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a preto môže navrhnúť exekúciu, napríklad predajom tejto veci tak, ako keby vec ešte stále vlastnicky patrila dlžníkovi. K návrhu na exekúciu však musí pripojiť právoplatný a vykonateľný rozsudok o neúčinnosti napadnutého odporovateľného právneho úkonu voči nemu. Okrem toho žalobca môže požadovať, ak sa vec už nenachádza v dispozičnej sfére toho, kto mal z nej úžitok, náhradu v peniazoch od toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Z uvedeného je tak zrejmé, že pokiaľ už v čase podania žaloby mal žalobca k dispozícii právoplatný a vykonateľný exekučný titul k tomu, aby sa domohol svojho nároku tento mal v rámci už prebiehajúceho exekučného konania pripojiť k tomuto konaniu a tak sa domôcť vykonania exekúcie k veci, ktorá v dôsledku odporovateľného právneho úkonu ušla z dlžníkovho majetku, potom je samostatne podaná určovacia žaloba o neplatnosť totožnej darovacej zmluvy, (o ktorej neúčinnosti bolo už vo vzťahu k žalobcovi právoplatne rozhodnuté súdom), zbytočná a neexistuje naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení. Odvolací súd v tejto súvislosti však poukazuje aj na zásadnú skutočnosť úspešnej odporovacej žalobe, ktorou je predpoklad o existencii platného právneho úkonu. V prípade, že právny úkon je neplatný odporovacia žaloba nemôže byť úspešná. Z tohto pohľadu je potom zmätočná žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (darovacej zmluvy), ktorý právny úkon bol predmetom úspešnej odporovacej žaloby (teda tej istej darovacej zmluvy). Pokiaľ okresný súd právoplatne vyhovel odporovacej žalobe a vyslovil právnu neúčinnosť odporovaného právneho úkonu vo vzťahu k žalobcovi, nemožno sa domáhať určenia dodatočnej neplatnosti takéhoto úspešne odporovaného právneho úkonu a takáto žaloba okrem toho, že je neprípustná z dôvodu absencie naliehavosti právneho záujmu na takomto určení, je aj zmätočná.

29. Pokiaľ súd prvej inštancie vyvodil naliehavosť právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení s poukazom na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/155/2007, sp. zn. 3 MCdo/15/2010 a sp. zn. 2Cdo/163/2005, odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z týchto rozhodnutí vyplýva danosť naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti darovacej zmluvy po tom, čo už súd právoplatným a vykonateľným rozsudkom vyslovil odporovateľnosť a právnu neúčinnosť darovacej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi.

30. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 MCdo/15/2010, odvolací súd poukazuje na závery uvedeného uznesenia, z ktorého vyplýva, že nemá neúčinnosť právneho úkonu právne dôsledky v prípade nastúpenia na miesto pôvodného povinného novým povinným, ktorý by mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Uvedené však nemá žiadny vplyv na zákonom jasne upravený právny dôsledok odporovateľnosti právneho úkonu práve s poukazom na § 42b ods. 4 časť vety pred bodkočiarkou OZ, z ktorého vyplýva, že veriteľ sa môže domáhať uspokojenia z dlžníkovho majetku v dôsledku úspešnej odporovacej žaloby, pričom sa nevyžaduje zmena subjektov exekučného konania na strane povinných, pretože predmetom uspokojovania nároku veriteľa je majetok, ktorý ušiel v dôsledku úspešného odporovania z majetku povinného a toto nesmeruje voči osobe pôvodného dlžníka veriteľa a teda povinného v exekučnom konaní. Ako už odvolací súd zdôraznil, veriteľ, ktorý sa úspešne dovolal odporovateľnosti právneho

úkonu môže sa na podklade exekučného titulu, (ktorým je rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu vo vzťahu k nemu), domáhať v exekučnom konaní svojho práva a to vo vzťahu ku konkrétnemu majetku, ktorého sa odporovateľný právny úkon týka a nie vo vzťahu ku konkrétnej osobe - či už svojho pôvodného dlžníka, prípadne nových majiteľov, ktorí mali prospech z odporovateľného právneho úkonu. Teda žalobca po tom, čo sa úspešne dovolal v súdnom konaní neúčinnosti darovacej zmluvy, nemá už naliehavý právny záujem na určení neplatnosti totožnej darovacej zmluvy.

31. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal v prospech svojho záveru o existencii naliehavého právneho záujmu na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/155/2007, odvolací súd po oboznámení sa so skutkovým a právnym stavom, ktorý bol riešený v predmetnom rozhodnutí zdôrazňuje, že ani z tohto rozhodnutia nemožno vyvodiť naliehavosť právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti darovacej zmluvy. Odvolací súd len v stručnosti a pre úplnosť poznamenáva, že predmetnom rozsudku dovolacieho súdu bol skutkový a právny stav úplne odlišný ako v danom spore, pretože predmetom konania v dovolaní bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25. mája 1999 medzi úplne odlišnými stranami sporu, ako bolo v inom súdnom konaní rozhodnuté, že kúpna zmluva uzavretá dňa 27. februára 1995 medzi úplne inými stranami, je právne neúčinná. Zásadné teda je, že z hľadiska skutkového a právneho stavu nejde o totožný stav ako je v prejednávanej veci, kedy sa žalobca po tom, ako sa v inom súdnom konaní vo vzťahu ku účastníkom totožnej zmluvy už úspešne dovolal jej právnej neúčinnosti, následne v inom súdnom konaní dovoľáva určovacou žalobou určenia neplatnosti totožnej kúpnej zmluvy vo vzťahu k totožným účastníkom tejto zmluvy. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, že ani skutkový ani právny stav nie je totožný so skutkovým a právnym stavom v danom spore, teda ani z tohto rozhodnutia nevyplýva naliehavosť právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení neplatnosti darovacej zmluvy, ktorej sa už vo vzťahu k účastníkom tejto zmluvy neúčinnosti úspešne žalobca dovolal v inom súdnom konaní.

32. Rovnako pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo/163/2005, odvolací súd poznamenáva, že i v tomto rozhodnutí bola riešená otázka naliehavosti určovacej žaloby na inom skutkovom základe, ktorým bol duplicitný zápis vlastníkov v katastri nehnuteľností, ktorá skutočnosť vždy odôvodňuje naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení, z čoho vyplýva, že ani v tomto prípade nejde o totožný skutkový a právny základ, ako je to v danom spore.

33. Ďalej odvolací súd poznamenáva, že i predmetom dovolacieho konania pod sp. zn. 1 MCdo/7/2004, na ktoré poukazuje aj žalobca bol celkom iný skutkový a právny stav ako je v prejednávanej veci.

34. Po vyhodnotení všetkých uvedených skutočností potom odvolací súd opätovne dáva na zváženie súdu prvej inštancie právne posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení o neplatnosti darovacej zmluvy po tom, ako už bolo právoplatne v inom súdnom konaní vo vzťahu k tým istým účastníkom darovacej zmluvy a vo vzťahu k tej istej darovacej zmluve právoplatne a vykonateľne rozhodnuté a v dôsledku odporovateľného právneho úkonu bola vyslovená právna neúčinnosť darovacej zmluvy a to s poukazom na právne účinky vyplývajúce z § 42b ods. 4 OZ. Odvolací súd taktiež poznamenáva a zdôrazňuje, že aj vo vzťahu k druhému určovaciemu petitu, (žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva žalovanej 3/), je nutné skúmať, či takáto určovacia žaloba nie je prípustná nie len z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, ale aj z dôvodu aktívnej legitimity žalobcu.

35. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a to v celom jeho rozsahu a následne vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Bude nevyhnutné, aby súd prvej inštancie opätovne vykonal pojednávanie na ktoré riadne a účinne predvolá strany sporu, aj splnomocnenú právnu zástupkyňu žalovaných 1/, 2/ a 3/ umožní tak strane kvalifikovane konať pred súdom a následne nanovo vo veci meritórne rozhodne.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).